

NGHIÊN CỨU THUỐC GIẢI CHẤT ĐỘC XYANUA CHẾT NGƯỜI

Các nhà khoa học thuộc đại học Minnesota đang nghiên cứu một loại thuốc giải chất độc xyanua. Thí nghiệm trên chuột đã thành công và dự đoán sẽ thử với con người trong vòng 3 năm tới.

Cơ thể con người có khả năng tự giải được một lượng nhỏ chất độc xyanua thường có trong hoa quả bị sâu hoặc một số loại thức ăn khác. Nhà nghiên cứu Steven Patterson cho biết loại thuốc giải mới này sẽ phối hợp cùng cơ thể chúng ta để ngăn chặn độc tố.

Xyanua là một hợp chất hoá học có chứa nhóm xiano (CN), bao gồm một nguyên tử các-bon liên kết ba với một nguyên tử ni-tơ. Nói cụ thể hơn thì xyanua chính là một anion CN^- . Nhiều hợp chất hữu cơ có chứa xyanua với vai trò một nhóm chức năng, các hợp chất này được gọi là xyanua ankyl theo danh pháp IUPAC (ví dụ, CH_3CN theo IUPAC có tên acetonitrile hoặc ethanenitrile, tuy nhiên đôi khi nó được dán nhãn với cái tên thông thường là xyanua methyl). Trong số các hợp chất xyanua, một số ở dạng khí, còn một số ở dạng rắn hoặc lỏng. Một vài hợp chất là phân tử hoặc ion và rất nhiều hợp chất là trùng hợp. Các hợp chất có thể giải phóng anion xyanua CN^- là các hợp chất có độc tính rất cao.

Từ "xyanua" trong tiếng Hy Lạp có nghĩa là "xanh" (chính là HCN), trong tiếng Đức là Blausäure (có nghĩa là "axit xanh").

Xyanua được dùng làm thuốc độc rất nhiều từ xa xưa, đáng sợ nhất là hydro xyanua được chế độ Nazi ở Đức sử dụng để xử tử tập thể trong phòng kín trong suốt thời kì Holocaust (thời kì người Đức tàn sát người Do Thái). Xyanua còn được sử dụng để giết người như trong trường hợp của Rasputin. Nó cũng được dùng để tự tử, một số nhân vật đã tự tử bằng xyanua như: Erwin Rommel, Eva Braun, Adolf Hitler, Wallace Carothers, Hermann Göring, Heinrich Himmler, Alan Turing, và Odilo Globocnik. Trong các tiểu thuyết tội phạm, xyanua cũng là chất độc được dùng phổ biến.